

Sygn. akt III K 104/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Hordyńska

Protokolant Justyna Szmurło

przy udziale Prokuratora Ewy Minor - Olszewskiej

po rozpoznaniu dnia 29 października 2014 r. sprawy

**K. J. urodzonego (...) w B., syna J.
i D. z d. L.**

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 czerwca 2003 roku sygn. akt **III K 2262/02** za czyn popełniony nieustalonego dnia w lipcu 2001 roku na mocy art. 280 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia 28 stycznia 2008 r. sygn. akt VII Ko 29/08 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 stycznia 2007 roku, sygn. akt **III K 183/05** za czyn popełniony w dniu 6/7 lutego 2004 roku, na mocy art. 280 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;
3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt **III K 911/12** za czyn popełniony w dniu 24 maja 2012 r., na mocy art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych.
4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 października 2012 roku sygn. akt **XV K 646/12** za czyny popełnione w dniach 14 lutego 2012 r., 1 marca 2012 r. i 14 marca 2012 roku, na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;
5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 grudnia 2013 r. sygn. akt **III K 584/13** za czyny popełnione w dniu 6 kwietnia 2013 roku, na mocy:
 - art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
 - art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczone karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonego zwolniono od kosztów procesu.

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **III K 911/12** oraz **XV K 646/12** i wymierza K. J. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okresy pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

III. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt **III K 183/05** oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **III K 2262/02** i **III K 584/13**.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. J. (2) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) złotych oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty tytułem kosztów obrony z urzędu.

VI. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

III K 104/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 czerwca 2003 roku sygn. akt **III K 2262/02**

za czyn popełniony nieustalonego dnia w lipcu 2001 roku na mocy art. 280 § 1 k.k.

na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia

28 stycznia 2008 r. sygn. akt VII Ko 29/08 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2/ Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 stycznia 2007 roku, sygn. akt

III K 183/05 za czyn popełniony w dniu 6/7 lutego 2004 roku, na mocy art. 280 § 1 k.k.

na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;

3/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt

III K 911/12 za czyn popełniony w dniu 24 maja 2012 r., na mocy art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.

w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych.

4/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 października 2012 roku sygn. akt

XV K 646/12 za czyny popełnione w dniach 14 lutego 2012 r., 1 marca 2012 r. i 14 marca 2012 roku, na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę

1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;

5/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 grudnia 2013 r. sygn. akt **III K 584/13**
za czyny popełnione w dniu 6 kwietnia 2013 roku, na mocy:

- art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

- art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonego zwolniono od kosztów procesu.

Z art. 569 § 1 Kodeksu postępowania karnego wynika, że sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Z kolei warunki orzeczenia kary łącznej określa przepis art. 85 Kodeksu karnego, który stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Pierwszym wyrokiem skazującym był wyrok w sprawie III K 2262/02 Sądu Rejonowego w Białymstoku wydany w dniu 9 czerwca 2003 r.. Przed datą wydania tego wyroku K. J. nie popełnił innych czynów, za które byłyby prawomocnie skazany.

Kolejny wyrok to wyrok wydany w dniu 26 stycznia 2007 r. w sprawie III K 183/05 Sądu Okręgowego w Białymstoku. Również przed datą wydania tego wyroku skazany nie popełnił innych czynów objętych kolejnymi wyrokami skazującymi.

Przesłanki temporalne określone w art. 85 k.k. spełnione zostały natomiast w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach III K 922/12 oraz XV K 646/12. Pierwszy z nich (III K 911/12) wydany został w dniu 2 października 2012 r., przed datą jego wydania skazany popełnił czyny (w dniach 14.02.2012, 1.03.2012, 14.03.2012), za które został skazany wyrokiem z dnia 3 października 2012 r. w sprawie XV K 646/12.

W odniesieniu do wyżej wymienionych wyroków spełniona jest także przesłanka tożsamości kar – wyrokiem w sprawie III K 911/12 wymierzono karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem w sprawie XV K 646/12 wymierzono karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Brak jest natomiast podstaw do wymierzenia kary łącznej i połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie III K 584/13. Wyrok ten wydany został w dniu 10 grudnia 2013 r. i dotyczył czynów popełnionych w dniu 6 kwietnia 2013 r., a więc popełnionych po dacie wydania wyroku w sprawie III K 911/12.

Analizując zatem daty popełnienia czynów oraz daty wydania wyroków w wyżej wymienionych sprawach, a także chronologię zapadłych orzeczeń sąd uznał, że spełnione są kryteria temporalne wskazane w art. 85 Kodeksu karnego w odniesieniu do kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XV K 646/12 oraz kary III K 911/12. Nie podlegają natomiast połączeniu kara orzeczona przez Sąd Okręgowy

w Białymstoku III K 183/05 oraz kary orzeczone przez Sąd Rejonowy w Białymstoku – III K 2262/02 i 584/13.

Wymiar kary łącznej określa art. 86 § 1 Kodeksu karnego. Zgodnie z jego treścią, przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy m.in.: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochlania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną, system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostreniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób

Zgodnie z art. 86 § 1, mającym podstawowe znaczenie dla regulacji omawianej problematyki, dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno

z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar oruczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33).

W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy

i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna

w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104). Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej

z dyrektywy absorpcji (por. SA w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5).

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary łącznej pozostaje opinia o skazanym znajdująca się w aktach sprawy (k. 28-29).

Wynika z niej, że K. J. krytycznie wypowiada się o popełnionych przestępstwach i trybie życia przed osadzeniem. Od początku pobytu w izolacji trzydzieści jeden razy udzielono skazanemu nagrody bądź ulgi za właściwe funkcjonowanie, dwukrotnie był karany dyscyplinarnie. Skazany poprawnie funkcjonuje

w grupach wychowawczych. W relacjach z innymi osadzonymi bezkonfliktowy, należycie przestrzega wymogów dyscypliny i obowiązującego porządku wewnętrznego.

Mając wyżej wymienione okoliczności na uwadze Sąd wymierzył K. J. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okresy kar rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.

Sąd nie znalazł podstaw do połączenia kar oruczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 183/05 oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach

III K 2262/02 i III K 584/13, a zatem w tym zakresie postępowanie umorzył zgodnie z treścią art. 572 k.p.k...

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze sytuację majątkową skazanego.